

Bit ću sretan ako... ću imati hrabrosti davati!

“Blago siromasima duhom:
njihovo je kraljevstvo
nebesko” (Mt 5,3)

Cilj

Naučiti davati i primati
Gledati na vlastite potrebe kao
i na potrebe bližnjih.

Kako je išlo?

Na samom početku stvorimo prostor za dijalog i komunikaciju, kako bi svatko mogao izraziti ono što je živio, te darivati doživljena iskustva i poteškoće. Prihvatiti, znači izraziti dobrodošlicu, kako bi se svatko osjećao dobro: kreativnost će nam pomoći pronaći prikladan oblik rada. Možemo se podsjetiti na ciljeve koje smo si zadali na zadnjem susretu: “Kako nam je išlo?”

Uvodna aktivnost

Pogledajmo video zapis - uz promišljanje
“SNAGA VELIKODUŠNOSTI” (PRILOG)

VRJEME TRAJANJA: Video zapis
3'05" promišljanje

PRIBOR: laptop za video zapis,
papir i kemijska olovka; za
svaku podgrupu, plan grada

TJEK: predlaže se formirati malene grupe(3/4)prije gledanja video zapisa raznim idejama “velikodušnosti”. Svaka podgrupa razmišlja o događajima gdje su doživjeli svoju ili tuđu velikodušnost. Dogovore se za njenu definiciju i pronađu tri najvažnije značajke velikodušnosti(na primjer: besplatna, univerzalna, plodna, itd.). Grupe si zatim razmjene rezultate i iskustva iznesena u grupi.

PRIJEDLOG: Video zapis predstavlja način života velikodušne osobe, otvara se pitanje uzajamnosti u velikodušnosti: “Što dobiva onaj koji je spreman podijeliti što posjeduje?”Film se može prekinuti na 1'49"te započeti dijalog o tome što dobiva lik iz video zapisa živeći na taj način. U nastavku videozapisa potvrdit će se više ili manje predviđanja grupe.

ZAKLJUČAK: Na kraju članovi grupe, uz pomoć karte grada, mogu izraditi vlastitu kartu i na njoj označiti mjesta velikodušnosti. Označene točke predstavljat će kreposti što ih žive građani ili djeca iz grupe.

Živimo tako

Sve je započelo jedne večeri kada smo se našli nas nekoliko Gen3 u jednoj jako siromašnoj obitelji. Primijetili smo da nemaju ni peć za grijanje. Kad smo izlazili, rekli smo si: «Učinit ćemo sve da je pronađemo». Jedan od nas imao je u garaži peć koja se nije koristila i mama je bila zadovoljna da je uzmemo. Vratili smo se u prometnu gužvu Palerma, kako bismo je odmah izručili, dok su kraj nas prolazili mnogi mladi spremni za večernji subotnji izlazak. Ništa nam nije bilo važnije od želje da što brže učinimo sretnom osobu u potrebi.

Iz toga iskustva proizašla je ideja za stalnim akcijama: “operacija vrećica”. Podijelili smo prijateljima i rodbini prazne vrećice tražeći od njih da ih vrate s namirnicama koje ćemo podijeliti siromašnima. Tjedan dana kasnije vraćale su nam se prepune vrećice. Od tada se ova akcija uspješno ponavlja. Nije jednostavno, jer popis potrebitih obitelji postaje sve duži.

(Palermo – Italija)

Dogodilo
mi se...

U dubinu

«DAVANJE JE NAŠ IZBOR»

Vera Araujo (sociologinja), Kultura davanja - Superkongres 2002, Forum dječep Loppiano, 28. svibnja 2002.

Možeš li nam govoriti o kulturi davanja?

Možemo reći da postoje dvije kulture, dva načina na kojima leži naš život: s jedne strane individualizam u kojem svatko traži vlastitu korist i vlastitu udobnost, to jest, 'kultura posjedovanja'. Odrasle osobe i djeca naginju „kulturi posjedovanja“ usmjereni su na potrošački duh, na neobuzdanu želju za posjedovanjem stvari i predmeta. Zna li koja je posljedica toga? Niste ni svjesni, ali postajemo agresivni, nasilni, izazivamo sukobe i napetosti jer svatko misli samo na sebe. Izazivamo ratove među narodima, jer se ratovi rađaju iz egoizma. To je jedna vrsta kulture: kultura posjedovanja.

No, kultura posjedovanja nije jedina. Mi možemo biti protagonisti posve drugačije kulture, kulture novog čovjeka, novih mladih, koji nisu individualisti, već altruisti, ne više profesori, već darovatelji. Ta alternativna kultura zove se kultura davanja. (...)Ali, da biste je mogli živjeti, da ona postane vaša, potrebno je postaviti si pitanje: na koji način davati? Kako davati? Vidite, "davati" nije jednostavno, nije jednostavni čin, to je umijeće, ima svoj stil, ima svoj način ophođenja, stoga trebamo razumjeti značajke davanja, kako bismo mogli dobro davati, jer nije dovoljno dati, potrebno je davati na pravi način.

Prva značajka davanja jest besplatnost, potrebno je dati besplatno. Davanje je bezinteresni čin, jer ako netko daje da bi potom i primio, to nije pravo davanje. Ako netko daje zbog taštine, da bi drugi vidjeli da on daje, to nije pravo davanje. Dati znači ustupiti besplatno – to je prva značajka.

Druga kvaliteta davanja jest radost, potrebno je dati s radošću, u potpunoj radosti. Postoji Isusova rečenica u Evanđelju gdje kaže: "veća je radost u davanju nego u primanju." Majka Terezija

iz Kalkute, koja je primila Nobelovu nagradu za mir, govorila je: «Tko daruje s radošću, daje na najbolji način, tko daje s radošću daje najviše, jer Bog ljubi radosna darovatelja. U davanju se krije duboka radost, jer ono što dobivamo je mnogo više od onoga što dajemo». Dakle radost, punina radosti, druga je kvaliteta davanja.

I na kraju treća kvaliteta davanja jest obilje, dati u obilju, ne brojeći. (...)Majka Terezija iz Kalkute govorila je: «Jedno vas molim, ne bojte se davati!»

Nemojte dati samo suvišak, dajte i ono što vas košta. Ne želim da mi date suvišak, želim da mi date lišavajući se nečega.». (...)

koja možemo podijeliti govoreći ili pišući. Koji puta imamo i materijalne stvari: torbe, obične ili kemijske olovke, knjige, novac, razne predmete koje stavljamo na raspolaganje».

Možemo postaviti i drugo pitanje: **što treba dati?** Prije svega duhovna dobra. Prvi dar koji trebamo napraviti drugome jest dar nas samih, naše ljubavi, našeg prijateljstva, mira, prihvaćanja, slušanja. Dakle, duhovni darovi. Jednom nam je Chiara rekla: «Imamo puno bogatstva što ga možemo staviti u zajedništvo, a da toga nismo ni svjesni. Ponekad znamo reći: "Ali ja nemam ništa"». No, Chiara kaže: «Imate puno toga za dati. Na primjer, fizičku i intelektualnu snagu, ljubav u srcu, srdačnost koju možemo proširiti, radost koju možemo podijeliti, vrijeme koje možemo staviti na raspolaganje, naše molitve, nutarnja bogatstva

Kultura davanja, ako je živimo, stvara u nama **novi mentalitet, novi način razmišljanja i gledanja na život i čini nas sposobnima da pobijedimo kulturu posjedovanja**. Čini nas sposobnima da se borimo protiv žeđi za nadmoći. Čini nas prije svega sposobnima da gradimo društvo u kojem se živi zajedništvo dobara među svima, kako bismo stigli do zajedništva srdaca. Možemo izgraditi novi svijet gdje su djeca, zajedno s odraslima, protagonisti jer nisu samo gledaoci, već graditelji. Možemo reći da je s kulturom davanja novi svijet moguć. 💡

IZABRAO SAM SAMO BOGA

*Chiara Lubich,
Riječ za život,
srpanj 1979*

(...) Zvali su ga Eletto. Bio je visok, lijep, pametan i bogat mladić. Kada je osjetio Božji poziv, ni za trenutak nije razmišljao. Nije se okretao natrag. Bogatstvo mu nije puno značilo. Bio je vrlo darežljiv i suosjećajan. Spašavajući jednog adolescenta, pronašao je smrt u jezeru, sa samo 33 godine.

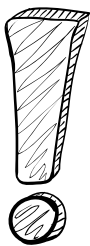
Na spomen ploči je zapisano: «**Izabrao sam Boga i ništa drugo**». Kada se Eletto našao pred Isusom, sigurno nije čuo riječi:

“Lakše je devi proći kroz iglene ušice, nego bogatašu ući u kraljevstvo nebesko” (Mt.19,24) (...)

Dojmi li te ova Isusova rečenica? Nastojmo razumjeti pravo značenje ovih riječi. Isus ne osuđuje dobra sama po sebi, već bogataša navezanog na njih. **Sve pripada Bogu**, a bogataš se ponaša kao da je bogatstvo njegovo. Koji dakle stav treba zauzeti bogata osoba? Treba imati **slobodno srce, otvoreno Bogu**, i da se osjeća upraviteljem, a ne vlasnikom dobara što ih je primio. **Dobra na ovoj zemlji** nisu loša sama po sebi i ne trebamo ih prezirati, već je **potrebno s njima dobro upravljati**. Ne ruka, već srce treba biti daleko od njih. Trebamo ih znati iskoristiti za dobro drugih. 💡

Bit ću sretan, ako...
Ću imati hrabrosti podijeliti

Pokušat ću!

Chiara je povjerila Gen3 širenje kulture davanja među djecom. Na koji način mislite prenijeti ovu stvarnost Djeci za jedinstvo u vašem gradu? Pitajte tajništvo i animatore Djece za jedinstvo i pripremite neki događaj ili zajedničku akciju s djecom vašeg grada. U nastavku ćete pronaći neke ideje dobre prakse kako biste **PODIJELILI** izvor radosti:

1. Napraviti "kup". Provjeriti imamo li suvišnih stvari, koje bi mogle koristiti drugima. Učiniti da ono što smo skupili kruži među osobama u potrebi.
2. Pronaći obitelj, prijatelja u poteškoćama kojima konkretno možemo pomoći.
3. Imamo li potrebu da nam se pridruže druga djeca ili odrasli? U nekim mjestima napravili su privatnu stranicu na facebooku gdje svatko može napisati svoje potrebe, ili potrebe drugih.

Na kojoj smo točci?

Da bismo **postigli cilj** potrebno je svakodnevno vježbanje i bilježenje pozitivnih trenutaka, kao i poteškoća. I tako do slijedećeg susreta, kada ćemo razmijeniti iskustva.

Jesam li uspio konkretno živjeti kulturu davanja?

Skim?

Što sam podijelio?

Što se promijenio u meni i oko mene?

Za asistenta

Vrednovanje poslije susreta

- Jesu li predložene aktivnosti povećale zanimanje djece za ovo blaženstvo?
- Jesu li Gen3 uvidjeli da je to posebno područje u kojemu nije lako ostvariti duh siromaštva?
- Koje životno opredjeljenje su zauzeli? Cilj je praćenje i podrška u življenju toga prijedloga, do slijedećeg susreta.
- Smatram li da je završena ova tema ili mislim da nešto nedostaje? O čemu bismo još trebali razgovarati na slijedećem susretu?
- Jeste li naišli na poteškoće? Što je potrebno imati u vidu kako bi se popravili do slijedećeg susreta?